

CREUS TRAVESSADES PER LA LLUM

Metodologia Revisió de Vida / Acció Catòlica

INTRODUCCIÓ PER A L'ACOMPANYANT

Aquesta proposta de Revisió de Vida vol ajudar els joves a descobrir, enmig de les seves pròpies experiències, que les creus poden ser travessades per la llum. Igual que la creu que corona la Torre de Jesús de la Sagrada Família il·lumina la ciutat de Barcelona, també nosaltres estem cridats a reconèixer que la llum ens acompanya en el camí.

Aquesta llum ens recorda que Jesús no es va quedar a la creu, sinó que la va transformar en signe de vida nova. Per això, la creu pasqual esdevé font d'esperança i motor per als cristians i cristianes, convidant-nos a mirar la realitat amb confiança i a viure amb esperança.

Per això, farem una revisió de vida partint de la vida i deixant-nos il·luminar per la Paraula de Déu.

Veure (30 minuts). Obrim la mirada a les nostres vides i al nostre món des del cap i el cor.

Jutjar (40 minuts). La Paraula de Déu ens il·lumina i ens fa crides. Ens preguntem què vol Déu de mi.

Actuar (15 minuts). Ens comprometem perquè la nostra vida estigui arrelada en Crist. Ens preguntem en què podem millorar i com podem ser deixebles missioners en el nostre entorn.

En aquesta ocasió, el Papa Lleó XIV ve a beneir la Creu de la Sagrada Família, i la catequesi girarà entorn de la imatge de la creu gaudiniana, una creu de quatre braços visible des de qualsevol punt de vista.

La dinàmica principal serà de treball en grup. L'acompanyant procurarà crear diàleg i plantejar preguntes obertes perquè els joves puguin compartir. Si es considera oportú, es poden deixar moments personals de reflexió per tal que el compartir sigui més ric i pensat.

Per a aquesta sessió, es necessitarà una imatge de la creu per a cada jove (vegeu annex).

ARRIBADA I PREGÀRIA

Avui ens disposem a fer una Revisió de Vida. No es tracta d'analitzar-nos des de fora, sinó d'aturar-nos i mirar la nostra vida amb veritat, amb sinceritat i amb profunditat.

Ens centrarem en una realitat que tots coneixem: les creus. Aquelles situacions, dificultats o patiments que formen part de la nostra vida i també del món i veure com ho vivim com a cristians i cristianes.

Comencem aquesta estona posant-nos en presència de Déu i iniciem la sessió amb una pregària.

VEURE

Presentem la creu de Jesucrist de la Sagrada Família i expliquem que el Papa Lleó XIV vindrà a confirmar la nostra fe i a beneir-la. Observem que aquesta creu té quatre braços.

Aquests braços Gaudí els va dissenyar perquè, miris des d'on miris, sempre es vegi clarament una creu. Aquesta creu és la torre més alta de la basílica, està al centre del temple i està dedicada a Jesús. Jesús va carregar la creu i va patir, compartint el dolor humà, i ens mostra que Déu no és lluny del nostre sofriment, sinó que el viu amb nosaltres.

Repartim la imatge: podem donar-ne una a cada jove o una per grup. A partir d'aquesta, anirem compartint i aprofundint en la reflexió. Si l'acompanyant ho considera oportú, es pot deixar una estona de silenci personal, amb música de fons, per ajudar a respondre les preguntes. Després, es posarà en comú el que hagi sorgit.

Animem els joves a compartir amb confiança creant un clima on tothom se senti escoltat. Els recordem que en les experiències dels altres també podem descobrir la presència de Déu i comprendre millor la nostra pròpia vida.

La meva vida

- Quines són les meves creus?

Les persones que m'envolten

- Què fa patir les persones que conec? Família, amics, comunitat...
- Quines són les creus dels joves del meu entorn?

El món que vivim

- Què és el que més em preocupa del món actual?
- En quines situacions del món trobem més manca de valors de l'Evangelí?

Com visc jo tot això

- Com visc jo aquests patiments?
- Què faig quan em trobo en aquestes situacions?

Tot això forma part de la nostra vida real. No ho podem ignorar.

Quan mirem la vida amb sinceritat, sovint apareixen creus: situacions que pesen, que fan mal o que ens superen. Però no ens quedem només aquí. Volem deixar que la llum de l'Evangelí ens ajudi a mirar aquestes realitats d'una altra manera. Enmig de les creus també pot aparèixer llum.

- Quines persones ens ajuden quan ho passem malament? Quines són les persones que ens ajuden a repartir el pes de les creus?
- I Déu? Quin paper té en la nostra vida?
- En els moments difícils, com experimentem la seva presència?

L'acompanyant pot afavorir un diàleg obert i sincer.

En la nostra vida hi ha moments de creu i moments de llum. De fet, Jesús passa per la creu, però no es queda en ella: ressuscita.

Si ens fixem en la creu de la Sagrada Família, Gaudí la va concebre perquè fos il·luminada durant la nit. La creu queda travessada per la llum.

“La punxa del mig, més alta que totes, finirà amb una creu de quatre braços, dels quals i del cap sortiran raigs de llum que en les nits de grans solemnitats, dibuixaran una creu a l'espai, sota la resplendor de la qual descansarà la ciutat”.

Antoni Gaudí, 22 de gener de 1926

Ara que hem mirat la nostra realitat, farem un pas més: veurem què fa Jesús davant les seves creus i les dels altres.

JUTJAR

Hem vist que en la nostra vida apareixen creus: situacions difícils, patiments, moments que ens superen. Però no volem quedar-nos només en això. Volem descobrir com es pot viure tot això des de la fe. Per això, ens fixarem en Jesús.

A través de tres versets de l'Evangelí, veurem com Ell viu les seves pròpies creus i quines actituds ens ensenya.

1. Jesús acull i allibera (Mt 11,28-30)

“Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré descansar. Accepteu el meu jou i feu-vos els meus deixebles, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs, perquè el meu jou és suau i la meva càrrega és lleugera.”

Aquest text ens mostra que Jesús no és indiferent davant el nostre cansament o les nostres càrregues. No ens demana primer que siguem forts, sinó que ens convida a anar cap a Ell tal com som. Jesús ofereix repòs, no elimina automàticament les dificultats, però ens ajuda a portar-les d'una altra manera. En Ell, les nostres creus poden trobar descans i sentit.

- Quan em sento cansat o carregat, on busco descans?
- Què em diu aquest text sobre la manera com Jesús es relaciona amb les meves creus?
- Què significa per a mi que Jesús ofereixi un “repòs” enmig de les dificultats?

2. Jesús és acompanyat (Lc 23,26)

“I mentre se l’enduien, agafaren un tal Simó de Cirene, que venia del camp, i li carregaren la creu perquè la portés darrere de Jesús.”

Jesús accepta que un altre l’ajudi a portar la creu. Això ens recorda que no estem fets per caminar sols. En els moments difícils, necessitem els altres, i també nosaltres podem ser suport per algú altre. La fe es viu en relació: Déu sovint es fa present a través de les persones que ens acompanyen.

- Quines persones han estat suport per a mi en moments difícils?
- M’identifico més amb qui rep ajuda o amb qui ajuda els altres?
- Què em diu aquest text sobre la importància d’acompanyar i deixar-se acompanyar?

3. Jesús confia i prega al Pare (Mt 26,39)

“Llavors Jesús se’n va anar una mica més enllà, es prosternà amb el rostre a terra i pregava dient: ‘Pare meu, si és possible, que aquest calze s’allunyi de mi. Però que no es faci com jo vull, sinó com tu vols.’”

En aquest moment de dificultat profunda, Jesús no es tanca ni perd la confiança. S’adreça al Pare i posa a les seves mans el que està vivint. Això ens ensenya que, fins i tot enmig del dolor o de la por, podem confiar en Déu. La pregària no treu sempre la creu, però ens dona una manera nova de viure-la.

- Com reaccio jo davant situacions difícils que no controlo?
- Em costa confiar en Déu quan les coses no surten com voldria?
- Què em pot ensenyar Jesús sobre viure les dificultats amb confiança?

La Paraula de Déu no només ens il·lumina, sinó que també ens interpel·la i ens convida a fer un pas. Per això ens preguntem: **què em demana Déu en la meva realitat concreta?** Amb aquesta pregunta, ens preparem per passar a l’“Actuar”.

ACTUAR

Ara és el moment de concretar. No es tracta només de pensar o entendre, sinó de fer un pas real, encara que sigui petit, en la nostra vida. Déu ens parla també avui i ens convida a viure d’una manera concreta.

- A què em crida Déu en aquest moment de la meva vida?
- Quin petit canvi puc fer en el meu dia a dia?
- Què em pot ajudar a viure millor les meves creus i les dels altres?

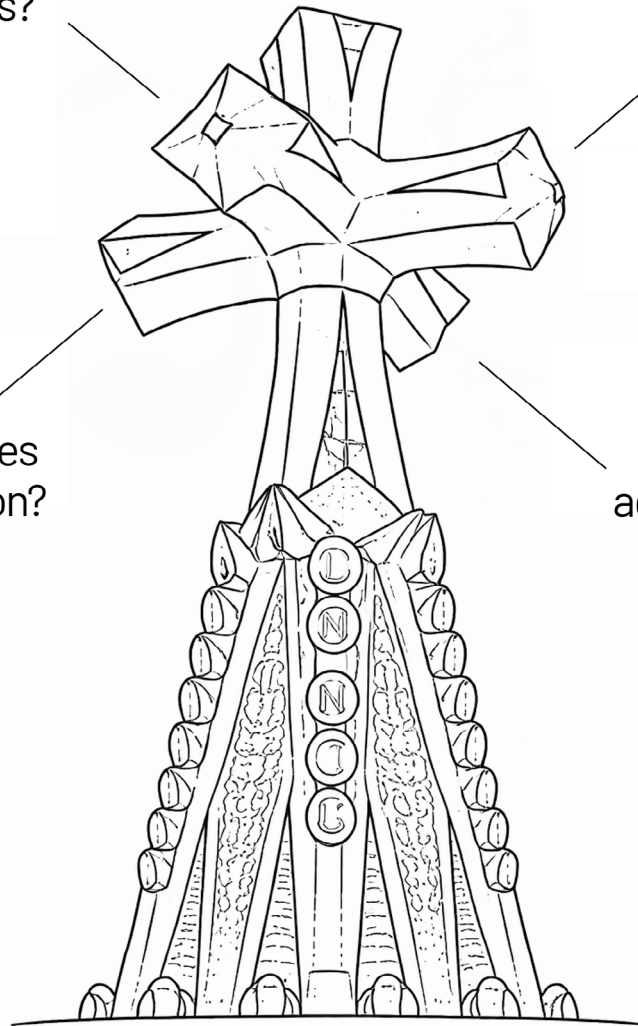
Que cada un escrigui **un compromís senzill, concret i realista** i el grup es pot marcar una data per poder revisar-lo. Això ens ajuda a fer camí amb el nostre grup.

Què em fa patir?
Quines són les
meves creus?

Què fa patir a les
persones que conec?
I els joves del
meu entorn?

Quines són les
creus del món?

Com visc jo
aquests patiments?

Qui m'acompanya en els moments de creu?

Ens els moments difícils, quin lloc té Deu en la meva vida?